

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 124 S

(2014-2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Romania, undertegnet i Oslo 27. april 2015

*Tilråding fra Finansdepartementet 22. mai 2015,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

En ny skatteavtale til unngåelse av dobbeltbeskatning mellom Norge og Romania ble undertegnet i Oslo den 27. april 2015. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 31. oktober 2014. Utenriksminister Børge Brende undertegnet avtalen på vegne av Norge og den rumenske utenriksministeren Bogdan Lucian Aurescu undertegnet på vegne av Romania.

Den gjeldende skatteavtalen mellom Norge og Romania er fra 1980. Siden den gang er de to lands skattesystemer og OECDs mønsteravtale endret på flere viktige punkter, og det var derfor ønskelig å oppdatere skatteavtalen mellom Norge og Romania i tråd med disse endringene.

I juni og september 2014 ble det gjennomført forhandlinger om inngåelse av en ny dobbeltbeskatningsavtale. Ved avslutningen av den andre forhandlingsrunden ble et utkast til avtale parafert. Den norske delegasjonen ble ledet av lovråd-giver Johanne Rian.

Avtalen følger i stor grad OECDs mønsteravtale som i struktur og hovedtrekk brukes som modell for internasjonale skatteavtaler, og som med enkelte modifikasjoner er Norges utgangspunkt for forhandlinger. De viktigste avvikene

fra OECD-mønsteret nevnes i merknadene til de enkelte bestemmelser nedenfor.

Avtalen er inngått på norsk, rumensk og engelsk. Som vedlegg følger den engelske og norske teksten.

2 Bemerkninger til de enkelte artiklene

I artiklene 1 og 2 angis avtalens personlige og saklige anvendelsesområde.

Ifølge artikkel 1 omfatter avtalen personer som er bosatt (hjemmehørende) i den ene eller i begge stater. Som person regnes foruten fysiske personer, også selskaper og enhver annen sammenslutning av personer, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav d).

Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Fordi Romania ikke utligner formuesskatt, oppstår det ingen dobbeltbeskatning av formue. Den nye skatteavtalen omfatter derfor ikke formuesskatt. Dette innebærer at Norge, uavhengig av skatteavtalens regler, fortsatt vil kunne ilegge formuesskatt i henhold til skattelovens regler.

Artiklene 3-5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som brukes i avtalen.

Som i den gjeldende skatteavtalen, omfatter også den nye avtalen den norske kontinentalsokkelen, jf. artikkel 3 punkt 1 bokstav a). I likhet med våre øvrige skatteavtaler er det bestemt at avtalen ikke skal anvendes på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

De øvrige definisjonene i artikkel 3 følger i stor grad OECD-mønsteret.

Ord og uttrykk som ikke er definert i avtalen, skal gis den betydning som de har etter lovgivningen i den stat som i det enkelte tilfelle anvender avtalen, med mindre det fremgår av sammenhengen at noe annet er ment.

Artikkel 4 definerer uttrykket «person bosatt i en avtalestat». Artikkelen er i tråd med OECD-mønsteret.

Etter punkt 1 omfatter uttrykket enhver person som er skattepliktig i Norge eller i Romania på grunnlag av domil, bosted, stedet for selskaps ledelse, stedet for registrering eller annet lignende kriterium i nasjonal rett.

Punktene 2 og 3 regulerer situasjonen hvor en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og i Romania. Når det oppstår dobbelt bosted for juridiske personer, fremgår det av punkt 3 at de kompetente myndigheter i avtalestatene ved gjensidig avtale skal søke å avgjøre hvor en slik person skal anses bosatt. Så lenge det ikke foreligger en gjensidig avtale, skal den juridiske personen ikke ha krav på noen nedsettelse eller fritak etter avtalen med mindre de kompetente myndigheter i fellesskap bestemmer noe annet. En slik regel reduserer spillerrommet for uønsket skatteplanlegging og er skissert som et mulig alternativ i kommentaren til OECD-mønsteret.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket «fast driftssted». Definisjonen fastsetter vilkår for skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som en person bosatt i den ene stat, oppbærer ved virksomhet i den annen stat.

Punktene 1, 2 og 3 er i samsvar med OECD-mønsteret. Punkt 1 gir den alminnelige og grunnleggende definisjonen av «fast driftssted», mens punkt 2 nevner en rekke typiske eksempler på hva som omfattes.

Ifølge punkt 3 er stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller et installasjonsprosjekt å anse som et fast driftssted for foretaket bare såfremt det varer lenger enn tolv måneder. Dette er i tråd med OECDs mønsteravtale.

OECDs mønsteravtale har ingen egen bestemmelse om beskatning av tjenester i definisjonen av «fast driftssted», men har i kommentarene til artikkel 5 tatt inn et forslag til en slik bestem-

melse for de stater som ønsker å regulere beskatningen av dette. Punkt 4 er delvis i overensstemmelse med dette forslaget.

Punktet oppstiller vilkår som leder til at tjenesteyting skal anses ytet gjennom fast driftssted i to situasjoner som gjelder ved siden av hverandre. I den første situasjonen skal tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted i den annen stat når tjenesteytingen skjer gjennom en fysisk person som er til stede i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i en tolv måneders periode. Denne situasjonen vil typisk gjelde enpersonsforetak. Bestemmelsen gjelder opphold generelt, altså selv om oppholdene er knyttet til ulike prosjekter, enten prosjektene har tilknytning til hverandre eller ikke.

Det andre alternativet gjelder tjenester som et foretak i en avtalestat utfører i den annen avtalestat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er til stede og utfører slike tjenester i den annen stat. Her er fokuset på virksomheten som sådan, som kan være utført gjennom flere fysiske personer som yter tjenester for foretaket, og med et felles tidskrav for virksomhetens varighet (prosjektet eller prosjektene).

Fast driftssted gjennom tjenesteyting i den andre staten reguleres både av punkt 3 og punkt 4 i artikkel 5, foruten av artikkelens alminnelige definisjon i punkt 1. For tilfeller som dekkes av punkt 4, og som i prinsippet også dekkes av punkt 1, 2 eller 3, skal punkt 4 gå foran.

Punkt 5 angir enkelte unntak fra hva som ellers kunne ha blitt regnet som «fast driftssted» i henhold til grunndefinisjonen av begrepet. I kortet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring, utstilling eller utlevering av varer, eller til innkjøp av varer eller innsamling av opplysninger, ikke skal utgjøre et fast driftssted. Alternativene i underpunktene f) og g) har som tilleggskrav at aktivitetene er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet til det som er hoved- eller kjernefunksjonene i foretakets virksomhet.

Punkt 6 regulerer når en representant som ikke er uavhengig av foretaket, skal anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Det foreligger et fast driftssted etter denne bestemmelsen når personen har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, og virk-

somheten ikke er begrenset til aktivitet som nevnt i punkt 5.

Punkt 7 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiver såfremt han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

At et selskap i en stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap i den annen stat, medfører ikke i seg selv at selskapene anses som fast driftssted for hverandre, jf. punkt 8. Konserntilhørighet medfører følgelig ikke automatisk status som fast driftssted.

Artiklene 6-22 er operative regler om beskatning av de ulike typer inntektserverv. Disse bestemmelsene har til formål å forhindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. De detaljerte reglene om de ulike inntektskategorier er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildestaten), eller den annen stat hvor den skattepliktige er bosatt. Hvor bestemmelsen gir en ikke-eksklusiv beskatningsrett til kildestaten, må vedkommende artikkel sammenholdes med artikkel 23 (Unngåelse av dobbeltbeskatning) for å avgjøre hvordan dobbeltbeskatning skal hindres i bostedsstaten.

Skatteavtalen regulerer ikke trekk på forskuddsstadiet. Statene kan derfor velge å holde tilbake skatt etter den fulle sats som følger av intern lovgivning. Hvis skatteavtalen anviser at en inntekt i kildestaten skal unntas fra beskatning i kildestaten, eller skattlegges der med en lavere sats enn den som følger av de interne reglene, må overskytende kildeskatt i så fall refunderes i ettertid.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten). Dette er i overensstemmelse med OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i en avtalestat utøver i den andre avtalestaten. Artikkelen er utformet i samsvar med OECDs mønsterartikkel slik den var inntil den ble omformulert i 2010. Få land utenfor OECD har tatt den nyere mønsterartikkelen i bruk i sine skatteavtaler. Det samme gjelder flere land innen OECD. Romania holder fast ved den tidligere formuleringen av artikkelen. Kjernen i innholdet av artikkelen er den samme, og det anses uproblematisk å anvende den tidligere utformingen av artikkelen i skatteavtalen med Romania, slik vi inntil nylig har gjort i alle våre gjeldende avtaler.

Etter punkt 1 kan inntekt fra slik forretningsvirksomhet bare skattlegges i den andre staten dersom virksomheten utøves gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan fortjeneste som kan tilskrives det faste driftsstedet i medhold av bestemmelsene i punkt 2, skattlegges i driftsstedsstaten. Inntekt fra annen, ikke tilknyttet virksomhet i samme stat, faller derimot utenfor driftsstedets beskatningsgrunnlag.

Punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av det faste driftsstedets fortjeneste. Driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt, selvstendig foretak som utøvet samme eller liknende virksomhet under samme eller liknende forhold («selvstendighetsfiksjonen» og «armlengdeprinsippet»).

Artikkelens punkt 3 gir regler om hvilke utgiftsfradrag som skal innrømmes ved tilordningen av fortjeneste til det faste driftsstedet. Hovedpoenget i bestemmelsen er at fradrag for utgifter som tilfredsstiller kravet om tilknytning til virksomheten ved fast driftssted ikke beror på hvilket sted utgiften er pådratt.

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av internasjonal transportvirksomhet, som definert i artikkel 3 punkt 1 bokstav h).

Artikkelens punkt 1 avviker fra OECD-mønsteret, men følger et alternativ i kommentaren der det fastsettes at fortjeneste ved drift av skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, bare skal kunne skattlegges i den stat hvor den skattyter som oppebærer fortjenesten ved driften, er hjemmehørende. Dette er i samsvar med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere årene.

Punkt 2 klargjør at bestemmelsene i punkt 1 også gjelder fortjeneste som et foretak i en avtalestat får gjennom deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9 bygger på prinsippene i OECD-mønsteret og omhandler foretak med fast tilknytning til hverandre. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, dvs. mor- og datterselskaper, samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Den gir ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når denne er redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og tilknyttede foretak, er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under tilsvarende omstendigheter. Når retting foretas i slike tilfeller, skal det anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte arm-

lengdestandarden, jf. skatteloven §13-1. For å eliminere dobbeltbeskatning inneholder artikkel 9 også regler om korresponderende inntektsjustering i den andre berørte staten. Plikt til å foreta slik korresponderende justering forutsetter at den andre staten er enig i inntektsforhøyelsen som ble gjort for det assosierte foretaket.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av utbytte fra aksjeselskaper mv. Etter artikkelens punkt 1 kan utbytte skattlegges i den avtalestat hvor aksjonæren er bosatt.

De samme inntektene kan også skattlegges i den stat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende (kildestaten). Dobbeltbeskatning elimineres som foreskrevet i artikkel 23. I punkt 2 a) er den skattesats som kan benyttes av kildestaten begrenset til 5 prosent av brutto utbytte når den virkelige eier er et selskap som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskapet som utdeler utbyttet.

Punkt 2 b) fastsetter at skattesatsen i alle andre tilfeller skal være 10 prosent.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt når den virkelige eier av utbyttet er regjeringen i en av avtalestatene. Etter underpunkt a) omfattes Norges Bank, Statens pensjonsfond utland og et offentligrettslig organ eller enhet som eies helt eller i det vesentligste av den norske stat, og som de kompetente myndigheter til enhver tid blir enige om.

Bestemmelsene i punkt 1 og 2 gjelder likevel ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter som er grunnlaget for utdelingen av utbyttet reelt er knyttet til det faste driftsstedet. Etter artikkelens punkt 5 skattlegges i så fall utbyttet i samsvar med bestemmelsene i artikkel 7.

Artikkel 11 omhandler renteinntekter og er utformet i tråd med OECD-mønsteret. Det er fastsatt at slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor mottakeren av renteinntekten er bosatt, jf. artikkelens punkt 1.

Etter artikkelens punkt 2 kan de samme inntektene også skattlegges i den stat hvor rentene skriver seg fra (kildestaten), men dersom den virkelige rettighetshaver til renten er hjemmehørende i den andre avtalestaten, er den skattesats som kan benyttes begrenset til 5 prosent av brutto renteinntekter. Dobbeltbeskatning elimineres som foreskrevet i artikkel 23.

I punkt 3 er det fastsatt unntak fra bestemmelsen om kildeskatt når mottakeren av rentene er

den virkelige eier av renteinntektene og slik rente er utbetalt til den andre avtalestatens regjering, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller ethvert organ, bankenhet eller institusjon av avtalestatens regjering. Videre er det gjort unntak for lån til en person bosatt i den andre avtalestaten dersom lånet er garantert, sikret eller finansiert av en finansiell institusjon som i sin helhet eies av regjeringen i denne andre staten.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av royalty, jf. definisjonen av begrepet i artikkelens punkt 3. Etter artikkelens punkt 1 kan royalty skattlegges i mottakerens bostedsstat. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i kildestaten, men forutsatt at mottakeren av inntekten er hjemmehørende i den andre avtalestaten og er den virkelige eieren, skal kildesatsen begrenses til 5 prosent av brutto royalty. Som for kildeskatt på utbytte og renter elimineres dobbeltbeskatning som foreskrevet i artikkel 23.

Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skatтелovgivning til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales fra Norge til en rettighetshaver bosatt i utlandet.

Artikkel 13 omhandler skattlegging av formuesgevinster. Bestemmelsen bygger på det prinsipp at retten til å skattlegge en formuesgevinst bør tilligge den stat som var berettiget til å skattlegge avkastningen av formuesobjektet før det ble realisert.

Etter punkt 1 kan gevinst som erverves ved avhendelse av fast eiendom, skattlegges i den avtalestat hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den avtalestat hvor det faste driftsstedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftsstedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den staten hvor det foretak som oppbærer gevinsten er hjemmehørende.

Etter punkt 4 kan gevinst ved salg av aksjer eller sammenlignbare rettigheter i et selskap hvor eiendelene helt eller hovedsakelig består av fast eiendom, skattlegges i avtalestaten der eiendommen(e) ligger.

Alle andre gevinster skal utelukkende kunne skattlegges i bostedsstaten, jf. artikkelens punkt 5.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 14*. Som i OECD-mønsteret tilkommer det den stat hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge lønnsinntektene, med mindre arbeidet utføres i den annen avtalestat. I så fall har den stat hvor

arbeidet utføres også rett til å skattlegge inntektene.

Det gjelder likevel et unntak på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagersregelen.

I punkt 3 fremgår det at unntaket i punkt 2 ikke kommer til anvendelse dersom det foreligger utleie av arbeidskraft.

Artikkelens punkt 4 gir regler for lønnsarbeid utført om bord i skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, og bestemmer at slike lønnsinntekter bare kan skattlegges i den avtalestat hvor arbeidstakeren er bosatt.

Artikkel 15 omhandler styregodtgjørelse. Slike inntekter kan skattlegges i den stat hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 16 fastsetter at artister og idrettsutøvere kan skattlegges i den stat hvor virksomhet som artist eller idrettsutøver utøves.

Artikkelens punkt 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på å sikre at den stat hvor artisten eller idrettsutøveren opptre, har beskatningsrett også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, f.eks. et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet eller kontrollerer.

Etter punkt 3 er bostedsstaten gitt eksklusiv beskatningsrett der oppholdet i den stat hvor virksomheten utøves, understøttes helt eller hovedsakelig av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene, eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 17 omhandler pensjoner, livrenter og trygdeytelser. Artikkelen regulerer beskatningen av både private og offentlige pensjoner.

Etter artikkelen kan pensjoner, livrenter og trygdeytelser som betales fra en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, skattlegges både i den stat hvor inntekten skriver seg fra (kildestat), og i den stat hvor mottakeren er bosatt. Kildeskatten er begrenset til 15 prosent av brutto pensjonsbeløp. Dobbelbeskatning unngås etter reglene i artikkel 23.

Artikkel 18 omhandler lønn i offentlig tjeneste. Som hovedregel, og i samsvar med OECDs mønster, er den stat som utreder godtgjørelsen tillagt beskatningsretten. Denne hovedregelen gjelder imidlertid ikke når de angitte vilkår i punkt 1 bokstav b) er oppfylt. Dette gjelder lokalt ansatte personer som er statsborgere i den avtalestaten hvor de arbeider, og andre personer som ikke har bosatt seg i arbeidsstaten bare for å utføre tjenesten. I slike tilfeller er det bare bostedsstaten som kan skattlegge inntektene.

Artikkel 19 fastsetter at studenter som er bosatt i den ene staten og som midlertidig opphol-

der seg i den annen stat for sin personlige utdanning eller opplæring, ikke skal skattlegges i den sistnevnte stat av pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 20 omhandler et tidsbegrenset skattefritak for lønn til lærere og forskere opptjent i anledning av et opphold i Norge utelukkende for å undervise eller forske ved et universitet, en (høy)skole eller annen godkjent utdanningsinstitusjon her i landet. Bestemmelsen gjelder for personer som er bosatt i Romania eller som var bosatt der umiddelbart før oppholdet i Norge.

Skattefritaket gjelder uansett om godtgjørelsen skriver seg fra kilder i Romania eller Norge og er begrenset til å gjelde for en periode på inntil to år. Bestemmelsen skal forstås slik at dersom oppholdet i Norge varer utover to år, gis det ikke skattefritak for noen del av oppholdet. I så fall kommer de vanlige reglene om lønnsbeskatning til anvendelse.

Artikkel 21 omhandler virksomhet utenfor kysten (aktiviteter på kontinentalsokkelen).

Punkt 1 fastsetter at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område, uansett hva som måtte følge av avtalen for øvrig.

Punktene 2 og 3 omhandler næringsvirksomhet og fastslår at aktiviteter utenfor kysten knyttet til utforskning og utnyttelse av naturforekomster skal anses utøvet gjennom et fast driftssted i den stat hvor virksomheten foregår.

Det er fastsatt en nedre terskel med hensyn til omfang i tid for anvendelse av reglene i punkt 3. Således er det bestemt at fast driftssted bare foreligger dersom virksomheten varer sammenlagt mer enn 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode. Derved vil beskatningsretten ved kortvarige og sporadiske oppdrag på kontinentalsokkelen kunne tilkomme vedkommende foretaks hjemstat, noe som både for skattemyndighetene og foretakene innebærer administrative fordeler ved slikr tidsbegrensede oppdrag. De nærmere vilkår som er fastsatt i punkt 3 a og b tar sikte på å hindre at 30-dagers fristen blir omgått ved at likeartede oppdrag blir utført av flere foretak med interessefelleskap.

Punkt 4 inneholder et unntak fra hovedregelen om at all virksomhet utover 30-dagersterskelen kan skattlegges i sokkelstaten. I følge første punktum skal fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell til et område hvor det foregår offshorevirksomhet, eller mellom slike områder, bare skattlegges i den stat hvor foretaket som oppbærer fortjeneste ved denne driften, er hjemmehørende. Det samme gjelder inntekt fra drift av taubåter og annet hjelpeskip som er knyttet til

slik virksomhet. Uttrykket «hjelpesfartøy» innebærer at bestemmelsen blant annet omfatter ankerhåndteringsfartøy.

I punkt 5 er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik lønnsinntekt kan etter punkt 5 a skattlegges i sokkelstaten fra første dag, men hvis arbeidsgiver ikke er bosatt i sokkelstaten, kan sokkelstaten kun beskatte lønnsinntekten såfremt arbeidet er utført i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode.

Punkt 5 b omhandler inntekt fra lønnsarbeid om bord på skip eller luftfartøy mv. som er omhandlet i punkt 4. Slik inntekt kan beskattes i den stat hvor foretaket som driver slik virksomhet, er hjemmehørende.

Punkt 6 klargjør beskatningssituasjonen for visse avhendelsesgevinster som har tilknytning til den stat hvor aktivitetene på kontinentalsokkelen foregår. Det gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster, eiendeler som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, eller aksjer hvis verdi skriver seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler. Slike gevinster kan skattlegges i sokkelstaten.

Artikkel 22 gjelder annen inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i avtalens øvrige bestemmelser («annen inntekt»). Bestemmelsen omfatter ikke bare inntekter av en annen art, men også inntekter fra kilder som ikke er nevnt i de øvrige bestemmelser i avtalen, herunder inntekt med kilde i tredjeland. Slike inntekter skal bare kunne skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt, med mindre inntekten er knyttet til et fast driftssted i virksomhetslandet. I så fall kan inntekten beskattes der. Bestemmelsen avviker fra OECD-mønsteret idet den åpner for at slik inntekt også kan beskattes i den annen avtalestat når inntekten skriver seg fra kilder i denne annen stat.

Artikkel 23 gir regler om fremgangsmåten for å unngå dobbeltbeskatning i skattyterens bostedsstat. Etter denne bestemmelsen er det kreditmetoden som skal benyttes som metode for å eliminere dobbeltbeskatning. Dette innebærer at Norge som bostedsstat skal gi fradrag i utlignet norsk skatt for den skatt som er betalt i Romania på samme inntekt, begrenset oppad til beregnet norsk skatt på den samme inntekten.

For inntekter som i henhold til avtalen er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel ta slik inntekt med i beregningsgrunnlaget for skat-

ten på denne personens gjenværende inntekt slik at eventuell progressivitet i skattesystemet bevares i hjemlandet.

Artikkel 24 inneholder bestemmelser om ikke-diskriminering.

Artikkel 25 regulerer fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndigheter i de to stater. Artikkelen etablerer en ordning for tvisteløsning som kan brukes i tillegg til, eller i stedet for, andre tilgjengelige rettsmidler.

Etter punkt 1 kan en skattyter som mener at det er truffet tiltak i den ene eller i begge stater, som medfører eller vil medføre en beskatning i strid med skatteavtalen, ta dette opp med den kompetente myndighet i den stat hvor han er eller mener seg bosatt. Fristen for å ta opp slike saker er tre år etter at skattyteren fikk den første underretningen om de tiltakene som medfører eventuell avtalestridig beskatning.

Den kompetente myndighet som mottar en slik henvendelse, kan ensidig løse saken dersom den mener at det lar seg gjøre. I motsatt fall følger det av punkt 2 at det kan tas kontakt med den kompetente myndighet i den annen stat med sikte på en gjensidig løsning.

Etter punkt 3 kan de kompetente myndigheter ved gjensidig avtale også løse vanskeligheter eller tvil om fortolkningen av skatteavtalen. De kan også rådføre seg med hverandre med tanke på å unngå dobbeltbeskatning i de mulige tilfeller som ikke er løst i avtalen.

Artiklene 26 og 27 inneholder bestemmelser om henholdsvis utveksling av opplysninger og bistand til innfordring av skattekrav. Disse bestemmelsene er i overensstemmelse med OECDs mønsteravtale. Oppdatering av avtalebestemmelser om slik administrativt skattesamarbeid er et viktig formål ved reforhandling av eldre skatteavtaler.

Artikkel 28 inneholder særlige regler for medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat.

Artiklene 29 og 30 inneholder sluttbestemmelser (ikrafttredelse og opphør).

Etter artikkel 29 skal statene underrette hverandre skriftlig, gjennom diplomatiske kanaler, når de nødvendige tiltak for å sette avtalen i kraft er gjennomført. Avtalen trer i kraft på datoen for den siste av disse underrettelser og får deretter virkning for alle inntekter som utbetales på eller etter første dag i januar i det kalenderåret som følger etter det året avtalen trer i kraft.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Romania, undertegnet i Oslo 27. april 2015.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Romania, undertegnet i Oslo 27. april 2015 i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag
til vedtak om samtykke til å sette i kraft en skatteavtale
mellom Norge og Romania, undertegnet
i Oslo 27. april 2015

I

Stortinget samtykker til å sette i kraft en skatteavtale mellom Norge og Romania, undertegnet i Oslo 27. april 2015.

Vedlegg 1**Convention between the
kingdom of Norway and
Romania for the avoidance
of double taxation and the
prevention of fiscal
evasion with respect to
taxes on income****Overenskomst mellom
kongeriket Norge og
Romania for å unngå
dobbelbeskatning og
forebygge
skatteunndragelse med
hensyn til skatter av
inntekt**

The Kingdom of Norway and Romania,

Desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income,

Have agreed as follows:

*Article 1***Persons Covered**

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

*Article 2***Taxes Covered**

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions, local authorities or administrative – territorial units, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Norway:
 - (i) the national tax on income (inntektsskatt til staten);
 - (ii) the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);

Kongeriket Norge og Romania,

som ønsker å inngå en overenskomst for å unngå dobbeltbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt,

er blitt enige om følgende:

*Artikkel 1***Personer som omfattes av overenskomsten**

Denne overenskomst gjelder for personer som er bosatt i en av eller i begge avtalestatene.

*Artikkel 2***Skatter som omfattes av overenskomsten**

1. Denne overenskomst gjelder for skatter av inntekt som pålegges på vegne av en avtalestat eller dens regionale og lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt eller av deler av inntekten, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, så vel som skatter av verdistigning.
3. De eksisterende skattene som overenskomsten gjelder for er særlig:
 - a) i Norge:
 - i) inntektsskatten til staten;
 - ii) inntektsskatten til fylkeskommunen;

- (iii) the municipal tax on income (inntekts-skatt til kommunen);
- (iv) the national tax relating to income from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum); and
- (v) the national tax on remuneration to non-resident artistes (skatt til staten på honorar til utenlandske artister); (hereinafter referred to as “Norwegian tax”);
- b) in the case of Romania:
- (i) the tax on income; and
- (ii) the tax on profit; (hereinafter referred to as “Romanian tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.
- iii) inntektsskatten til kommunen;
- iv) skatten til staten av inntekt vunnet ved undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum;
- v) skatten til staten på honorar til utenlandske artister;
- (i det følgende kalt «norsk skatt»);
- b) i Romania:
- i) skatten på inntekt;
- ii) skatten på fortjeneste; (i det følgende kalt «rumensk skatt»).
4. Denne overenskomsten skal også gjelde for alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de eksisterende skattene blir utskrevet etter tidspunktet for undertegningen av overenskomsten. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal underrette hverandre om enhver viktig endring som er foretatt i deres skattelovgivning.

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- a) the term “Norway” means the Kingdom of Norway, and includes the land territory, internal waters, the territorial sea and the area beyond the territorial sea where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies (“biland”);
- b) the term “Romania” means the state territory of Romania, including its territorial sea and air space above them, over which Romania exercises sovereignty, as well as the contiguous zone, the continental shelf

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
- a) «Norge» betyr Kongeriket Norge, og omfatter landterritoriet, indre farvann, sjøterritoriet og områdene utenfor sjøterritoriet, hvor Kongeriket Norge, i overensstemmelse med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster. Utrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- b) «Romania» betyr territoriet til staten Romania, herunder dets sjøterritorium og luftrommet over dem hvor Romania utøver statssuverenitet, så vel som den tilstøtende sonen, kontinentalsokkelen og den ekskluderte

- and the exclusive economic zone over which Romania exercises sovereign rights and jurisdiction, in accordance with its legislation and with the rules and principles of international law;
- c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Norway or Romania, as the context requires;
- d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
- g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;
- i) the term “competent authority” means:
- (i) in the case of Norway, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
- (ii) in the case of Romania, the Minister of Public Finance or his authorised representative;
- j) the term “national” means:
- (i) in the case of Norway, any individual possessing the nationality or citizenship of Norway and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Norway;
- (ii) in the case of Romania, any individual possessing the Romanian citizenship in accordance with the laws of Romania and any legal person, body of persons and any other entity set up and deriving its status as such from the laws in force in Romania;
- k) the term “business” also includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at
- sive økonomiske sonen hvor Romania utøver suverene rettigheter og jurisdiksjon i henhold til sin lovgivning og regler og prinsipper i folkeretten;
- c) «en avtalestat» og «den annen avtalestat» betyr Norge eller Romania slik det fremgår av sammenhengen;
- d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
- e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- f) «foretak» brukes om enhver form for virksomhet;
- g) «foretak i en avtalestat» og «foretak i den annen avtalestat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en avtalestat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen avtalestat;
- h) «internasjonal transport» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i en avtalestat;
- i) «kompetent myndighet» betyr:
- i) i Norge, finansministeren eller den som har fullmakt fra ministeren;
- ii) i Romania, finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
- j) «statsborger» i en avtalestat betyr:
- i) Norge, enhver fysisk person som er statsborger i Norge og enhver juridisk person, interessentskap eller sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i Norge;
- ii) i Romania, enhver fysisk person som innehar rumensk statsborgerskap i henhold til lovgivningen i Romania og enhver juridisk person, personsammenslutning eller enhver annen enhet som er etablert og erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i Romania;
- k) «virksomhet» omfatter også utøvelsen av selvstendige tjenester og av andre aktiviteter av uavhengig karakter.
2. Når en avtalestat på et hvilket som helst tidspunkt bruker bestemmelsene i denne overenskomsten, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet

that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision, local authority or administrative – territorial unit thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual

fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har etter lovgivningen i denne stat med hensyn til de skatter som overenskomsten gjelder for. Den betydning uttrykket har etter skattelovgivningen i denne stat, gjelder fremfor den betydningen uttrykket har etter annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Bosatt

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en avtalestat» enhver person som etter lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bosted, stedet for ledelse, stedet for registrering eller ethvert annet lignende kriterium, og omfatter også denne stat og dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter. Dette uttrykket omfatter imidlertid ikke personer som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestater, skal personens status avgjøres etter følgende regler:
 - a) personen skal anses for bosatt bare i den avtalestat hvor personen disponerer fastboelig. Hvis personen disponerer fast bolig i begge stater, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat personen har sentrum for livsinteressene, eller hvis personen ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen har vanlig opphold;
 - c) hvis personen har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal personen anses for bosatt bare i den stat hvor personen er statsborger;
 - d) hvis personen er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de avtalestater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person i følge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge avtalestatene, skal de kompetente myndigheter i avtalestatene ved gjensidig avtale søke å avgjøre i hvilken avtalestat perso-

agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, place of registration and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such a manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, where an enterprise of a Contracting State performs services in the other Contracting State
 - a) through an individual who is present in that other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, or
 - b) for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period, and these services are performed for the same project or connected projects through one or more individuals who are present and performing such services in that other State

the activities carried on in that other State in performing these services shall be deemed to be carried on through a permanent establishment of the enterprise situated in that other State, unless these services are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if performed through a fixed place of business, would not

nen skal anses bosatt for denne overenskomstens formål. Ved avgjørelsen skal det tas hensyn til stedet for effektiv ledelse, registreringssted og ethvert annet lignende kriterium. I mangel av en slik avtale, skal personen ikke ha krav på noen nedsettelse av eller fritak fra skatt som følger av denne overenskomsten bortsett fra i den utstrekning eller på en slik måte som de kompetente myndigheter i avtalestatene blir enige om.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomsten et fast forretningssted som foretakets virksomhet helt eller delvis utøves gjennom.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted; og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes eller utnyttes.
3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs- eller et installasjonsprosjekt anses som et fast driftssted bare hvis det varer i mer enn tolv måneder.
4. Uansett bestemmelsene i punktene 1, 2 og 3, når et foretak i en avtalestat utfører tjenester i den annen avtalestat
 - a) gjennom en fysisk person som er til stede i denne annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode; eller
 - b) i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode, og disse tjenestene er utført for det samme prosjektet eller tilknyttede prosjekter gjennom en eller flere fysiske personer som er tilstede og utfører slike tjenester i denne annen stat, skal virksomheten drevet i denne annen stat ved utøvelsen av disse tjenestene, anses for å være drevet gjennom et fast driftssted som foretaket har i denne annen stat. Dette gjelder likevel ikke hvis denne virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter som nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et

make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph. For the purposes of this paragraph, services performed by an individual on behalf of one enterprise shall not be considered to be performed by another enterprise through that individual unless that other enterprise supervises, directs or controls the manner in which these services are performed by the individual.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise, which is exhibited at a trade fair or exhibition, and which is sold by the enterprise at the end of such fair or exhibition;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in para-

fast forretningssted ikke ville gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt. For dette punkts formål skal tjenester utført av en fysisk person på vegne av et foretak ikke anses utført av et annet foretak gjennom denne fysiske personen, med mindre dette andre foretaket har oppsyn med, styrer eller kontrollerer måten den fysiske personen utfører tjenestene.

5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:

- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- d) opprettholdelsen et varelager som tilhører foretaket og som blir utstilt på en varemesse eller utstilling og blir solgt av foretaket ved avslutningen av varemessen eller utstillingen;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive noen annen aktivitet for foretaket som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- g) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til f), forutsatt at det faste forretningssteds samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en avtalestat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2, anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder likevel ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort

graph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (including livestock and equipment used in agriculture and forestry), rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en avtalestat bare fordi det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en avtalestat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses som et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den avtalestat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket skal under enhver omstendighet omfatte tilbehør til fast eiendom, (herunder besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk), rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy skal ikke anses som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder for inntekt som erverves ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 gjelder også for inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak.

*Article 7***Business Profits**

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

*Artikkel 7***Fortjeneste ved forretningsvirksomhet**

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så mye av den som kan tilskrives dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en avtalestat utøver forretningsvirksomhet i den annen avtalestat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver avtalestat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig av det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftsstedet, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en avtalestat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal intet i punkt 2 utelukke denne avtalestat fra å fastsette skattepliktig fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig; den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir i overensstemmelse med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal tilskrives et fast driftssted utelukkende på grunn av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyllestgjørende grunn for noe annet.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,
 and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Internasjonal transport

1. Fortjenesten til et foretak i en avtalestat fra driften av skip eller luftfartøy i internasjonal transport, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder også for fortjeneste ervervet ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

1. I tilfelle hvor
 - a) et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
 - b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en avtalestat og et foretak i den annen avtalestat,
 og det i slike tilfeller mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.
2. I tilfelle hvor en avtalestat medregner i fortjenesten til et foretak som er hjemmehørende i denne stat – og skattlegger i samsvar med dette – fortjeneste som et foretak i den annen avtalestat er blitt skattlagt for i denne annen stat, og denne medregnede fortjeneste er fortjeneste som ville ha tilfalt foretaket i den førstnevnte stat dersom vilkårene som ble avtalt mellom foretakene hadde vært slike som ville ha blitt avtalt mellom uavhengige foretak, skal denne annen stat foreta en passende justering av den skatt som er beregnet der av denne fortjeneste. Ved slik justering skal det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser,

other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends shall also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. Where dividends are derived and beneficially owned by a Contracting State, such dividends shall be taxable only in that State, namely:
 - a) in the case of Norway:
 - (i) the Central Bank of Norway;
 - (ii) the Government Pension Fund Global; and
 - (iii) a statutory body or any entity wholly or mainly owned by Norway as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - b) in the case of Romania:
 - (i) the National Bank of Romania;
 - (ii) the Export-Import Bank of Romania (EXIMBANK); and
 - (iii) a statutory body or any entity wholly or mainly owned by Romania as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights that is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the

og de kompetente myndigheter i avtalestatene skal om nødvendig rådføre seg med hverandre.

Artikkel 10

Utbytte

1. Utbytte som utbetales fra et selskap hjemmehørende i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slikt utbytte kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor selskapet som utdeler utbyttet er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvor den virkelige eier av utbyttet er bosatt i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av utbyttets bruttobeløp hvis den virkelige eier er et selskap (med unntak av interessentskap) som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler utbyttet;
 - b) 10 prosent av utbyttets bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som utbyttet utdeles av.
3. Når regjeringen i en avtalestat mottar og er den virkelige eier av utbytte, skal slikt utbytte bare kunne skattlegges i denne stat, det vil si:
 - a) i Norge:
 - i) Norges Bank;
 - ii) Statens pensjonsfond utland; og
 - iii) et lovbestemt organ eller noen institusjon som helt eller delvis eies av Norge, og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om;
 - b) i Romania:
 - i) den rumenske nasjonalbank;
 - ii) Import-Export Bank of Romania (EXIMBANK); og
 - iii) et lovbestemt organ eller noen institusjon som helt eller delvis eies av Romania, og som de kompetente myndigheter i avtalestatene til enhver tid enes om.
4. Uttrykket «utbytte» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer eller andre rettigheter som ikke er gjeldskrav, med rett til andel i overskudd, så vel som inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er

State of which the company making the distribution is a resident, and income from arrangements carrying the right to participate in profits to the extent so characterized under the laws of the Contracting State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest shall also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall

undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer. Som utbytte regnes også inntekt fra ordning med rett til andel i overskudd i den utstrekning den betegnes som det etter lovgivningen i den avtalestat hvor inntekten skriver seg fra.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av utbyttet er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, og de rettigheter hvorav utbyttet utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
6. Når et selskap hjemmehørende i en avtalestat erverver fortjeneste eller inntekt fra den annen avtalestat, kan denne annen stat ikke skattlegge utbytte utdelt av selskapet, med mindre utbyttet er betalt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som utbyttet utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd, selv om det utdelte utbyttet eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.
7. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av aksjene eller andre rettigheter som utbyttet betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor renten skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige eier av rentene er hjemmehørende i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 5 pst av brutto renteinntekter.
3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal renter som skriver seg fra en avtalestat være fritatt

be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State or a political subdivision, local authority or administrative - territorial unit thereof or any agency or bank unit or institution of that Government or political subdivision, local authority or administrative - territorial unit or if the debt-claims of a resident of the other Contracting State are warranted, insured or financed by a financial institution wholly owned by the Government of the other Contracting State.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profit, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentio-

for skatt i denne stat dersom den virkelige eier og mottaker er regjeringen i den annen avtalestat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter, eller et hvert organ eller bankenhet eller institusjon av denne regjeringen eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter, dersom lånekravene til en person bosatt i den annen avtalestat er garantert, sikret eller finansiert av en finansiell institusjon som er heleid av den annen avtalestats regjering.

4. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke, og uansett om de innebærer en rett til å ta del i debtors fortjeneste eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og tilleggsbetalinger som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling anses ikke som renter etter denne artikkel.
5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av rentene er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor rentene skriver seg fra, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
6. Renter skal anses å skrive seg fra en avtalestat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en avtalestat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og rentene belastes det faste driftssted, skal slike renter anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted ligger.
7. Når rentebeløpet på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige eier, eller mellom begge disse og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige eieren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, gjelder bestemmelsene i denne artikkel bare for det sistnevnte beløp. I så fall skal den oversky-

ned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties shall also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including software, cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, transmission of every kind to the public, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was

tende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene, hvorunder det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

8. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av fordringen som rentene betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en avtalestat og utbetales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den avtalestat hvor royaltyen skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men dersom den virkelige eier av royaltyen er hjemmehørende i den annen avtalestat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 5 pst av royaltyens bruttobeløp.
3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder software, kinematografiske filmer, filmer eller kassetter for radio eller fjernsynsutsendelser, overføringer av enhver art til publikum, ethvert patent, varemerke, mønster eller modell, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmåte, eller for opplysninger om industriell, kommersiell eller vitenskapelig erfaring.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 gjelder ikke når den virkelige eier av royaltyen er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat hvor royaltyen skriver seg fra, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen, reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall gjelder bestemmelsene i artikkel 7.
5. Royalty skal anses for å skrive seg fra en avtalestat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en avtalestat eller ikke, i en avtalestat har et fast driftssted som forpliktelsen til å betale royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste

incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
7. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests in a company, the assets of which consist wholly or principally of immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

driftsstedet, skal slik royalty anses for å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted ligger.

6. Når royaltybeløpet på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige eieren av royaltyen eller mellom begge disse og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige eier hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare gjelde for det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av avtalestatene hvorunder det tas hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
7. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder ikke dersom hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person knyttet til stiftelsen eller tildelingen av rettighetene som royaltyen betales i anledning av, var å oppnå fordelene i artikkelen ved denne stiftelsen eller tildelingen.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, herunder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket), kan skattlegges i denne annen stat.
3. Gevinst oppebåret av et foretak i en avtalestat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
4. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelsen av aksjer eller lignende andeler i et selskap hvis eiendeler helt eller hovedsakelig består av fast eiendom som ligger i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in that other State.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply to remuneration from employment within the framework of hiring out of labour.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

Article 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn dem som er omhandlet i de foregående punkter, skal bare kunne skattlegges i den avtalestat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Inntekt fra lønnsarbeid

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 15, 17, 18 og 20, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen avtalestat. Hvis arbeidet er utført i den annen avtalestat, kan godtgjørelse som skriver seg derfra, skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført i den annen avtalestat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår, og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted som arbeidsgiveren har i denne annen stat.
3. Bestemmelsene i punkt 2 gjelder ikke for godtgjørelse for arbeid innenfor rammen av arbeidsutleie.
4. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal godtgjørelse mottatt av en person bosatt i en avtalestat for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart, bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 15

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som mottas av en person bosatt i en avtalestat, i egenskap av medlem av styret eller lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.

*Article 16***Artistes and Sportsmen**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions, local authorities or administrative territorial units thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the entertainer or the sportsman is a resident.

*Article 17***Pensions, Annuities and Payments under a Social Security System**

1. Pensions and other similar payments, annuities and payments under a social security system, arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. However, such payments shall also be taxed in the State in which they arise, but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount.
3. The term “annuity” means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

*Artikkel 16***Artister og idrettsutøvere**

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, kan inntekt som en person bosatt i en avtalestat erverver ved personlig virksomhet utøvet i den annen avtalestat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7 og 14, skattlegges i den avtalestat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en avtalestat hvis besøket i denne staten understøttes helt eller hovedsakelig av offentlige midler fra den ene eller begge avtalestatene eller en av deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den staten der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

*Artikkel 17***Pensjoner, livrenter og trygdeytelser**

1. Pensjoner og andre lignende utbetalinger, livrenter og trygdeytelser som skriver seg fra en avtalestat og som betales til en person bosatt i den annen avtalestat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike utbetalinger kan imidlertid også skattlegges i den stat hvor de skriver seg fra, men den skatt som ilegges skal ikke overstige 15 prosent av bruttobeløpet.
3. Uttrykket «livrente» betyr et fastsatt beløp som betales til en fysisk person periodisk til fastsatte tider i løpet et bestemt antall år, eller på livstid, i henhold til en forpliktelse til å foreta utbetalingene som motytelse for dertil svarende dekkende og fullt vederlag.

*Article 18***Government Service**

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision, local authority or an administrative – territorial unit thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision, authority or unit shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision, local authority or an administrative – territorial unit thereof.

*Article 19***Students and business apprentices**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

*Article 20***Teachers and researchers**

1. An individual who visits Norway for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching or carrying out research at a university, college, school or other recognized educational institution in Norway and who is or was immediately before that visit a resident of Romania, shall be exempt from tax in Norway on any remuneration for such teaching or research.

*Artikkel 18***Offentlig tjeneste**

1.
 - a) Lønn og annen lignende godtgjørelse som betales av en avtalestat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller administrative territoriale enheter, til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet eller enhet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
 - b) Slik lønn og annen lignende godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen avtalestat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i) er statsborger av denne stat; eller
 - ii) ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2. Bestemmelsene i artiklene 14, 15 og 16 skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse for tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en avtalestat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

*Artikkel 19***Studenter og lærlinger**

En student eller lærling som oppholder seg i en avtalestat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, og som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en avtalestat var, bosatt i den annen avtalestat, skal ikke skattlegges i den førstnevnte stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløpene skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

*Artikkel 20***Lærere og forskere**

1. En fysisk person som oppholder seg i Norge i en periode som ikke overstiger to år utelukkende for å undervise eller utføre forskning på et universitet, høyskole, skole eller annen anerkjent utdanningsinstitusjon i Norge, og som er, eller umiddelbart før dette oppholdet var, bosatt i Romania, skal være unntatt fra skatt i Norge på enhver godtgjørelse for slik undervisning eller forskning.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such activities are undertaken by the individual not in the public interest but primarily for the private benefit of some person or persons.

Article 21

Offshore Activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention.
2. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment situated therein.
3. The provisions of paragraph 2 and sub-paragraph b) of paragraph 6 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:
 - a) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
 - b) two enterprises shall be deemed to be associated if:
 - (i) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - (ii) the same person or persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both enterprises.
4. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the

2. Bestemmelsene i punkt 1 gjelder ikke for inntekt fra forskning dersom slik aktivitet ikke utøves av den fysiske personen i allmenn interesse, men i første rekke til privat fordel for en eller flere personer.

Artikkel 21

Virksomhet utenfor kysten

1. Bestemmelsene i denne artikkel gjelder uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2. En person som er bosatt i en avtalestat og driver virksomhet utenfor kysten av den annen avtalestat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted der med hensyn til denne virksomhet.
3. Bestemmelsene i punkt 2 og punkt 6 i denne artikkel får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
 - a) virksomhet utøvet av et foretak som er fast tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
 - b) to foretak skal anses som foretak med fast tilknytning til hverandre dersom:
 - i) et foretak i en avtalestat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen avtalestat, eller
 - ii) samme person eller personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge foretakene.
4. Fortjeneste ervervet av et foretak i en avtalestat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i en avtalestat, eller ved driften av taubåter og andre

operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

- 5.
- a) Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and provided that the employment is carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned.
 - b) Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the State of which the enterprise carrying on such activities is a resident.
6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
- a) exploration or exploitation rights; or
 - b) property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources situated in that other State; or
 - c) shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together, may be taxed in that other State.

hjelpefartøyer tilknyttet slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den stat der foretaket er hjemmehørende.

- 5.
- a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten, for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat, og forutsatt at arbeidet er utført der i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av noen tolv måneders periode som begynner eller slutter i det angjeldende inntektsår.
 - b) Lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en avtalestat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, eller i anledning lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøyer tilknyttet slik virksomhet, kan skattlegges i den stat hvor foretaket som utfører slik virksomhet, er hjemmehørende.
6. Gevinst som en person bosatt i en avtalestat erverver ved avhendelse av:
- a) undersøkelses- eller utvinningsrettigheter; eller
 - b) eiendeler som befinner seg i den annen avtalestat og som benyttes i forbindelse med virksomhet tilknyttet undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i denne annen stat; eller
 - c) aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skrives seg fra slike rettigheter eller slike eiendeler, eller fra slike rettigheter og slike eiendeler sett under ett, kan skattlegges i denne annen stat.

In this paragraph “exploration or exploitation rights” means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or subsoil or their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.

I dette punkt betyr uttrykket «undersøkel- ses- eller utvinningsrettigheter» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen eller undergrunnen eller deres naturforekomster i den annen avtalestat, herunder rettigheter til andeler i eller til fordel av slik eiendel.

Article 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23

Elimination of Double Taxation

It is agreed that double taxation shall be avoided as follows:

1. In the case of Norway:

Subject to the provisions of the laws of Norway regarding the allowance as a credit against Norwegian tax of tax payable in a territory outside Norway (which shall not affect the general principle of this Article):

 - a) Where a resident of Norway derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Romania, Norway shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Romania on that income.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppbevares av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en avtalestat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen avtalestat, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted. I så fall får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.
3. Uansett bestemmelsene i de foregående punktene i denne artikkel, kan inntekter som oppbevares av en person bosatt i en avtalestat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som skriver seg den annen avtalestat, også skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 23

Unngåelse av dobbeltbeskatning

Det er enighet om at dobbeltbeskatning skal unngås på følgende måte:

1. I Norge:

Med forbehold for bestemmelsene i Norges lovgivning om godskrivning i norsk skatt mot skatt betalt i et område utenfor Norge (som likevel ikke skal påvirke de alminnelige prinsipper i denne artikkel):

 - a) Når en person bosatt i Norge oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Romania, skal Norge innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Romania.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Romania.

- b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Norway is exempt from tax in Norway, Norway may nevertheless include such income in the tax base, but shall allow as a deduction from the Norwegian tax on income that part of the income tax which is attributable to the income derived from Romania.

2. In the case of Romania:

Where a resident of Romania derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Norway, Romania shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Norway.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Norway.

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skatlegges i Romania.

- b) Når, i henhold til noen bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbevares av en person bosatt i Norge er unntatt fra beskatning i Norge, kan Norge likevel medregne slik inntekt i beskatningsgrunnlaget, men skal sette ned den norske inntektsskatten med den del av den norske inntektsskatten som kan henføres til den inntekt som skriver seg fra Romania.

2. I Romania:

Når en person bosatt i Romania oppbeholder inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skatlegges i Norge, skal Romania innrømme som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt, et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt på denne inntekten i Norge.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres til den inntekt som kan skatlegges i Norge.

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en avtalestat skal ikke i den annen avtalestat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosted. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge avtalestatene.
2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en avtalestat har i den annen avtalestat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en avtalestat til å innrømme personer bosatt i den annen avtalestat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
 4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
 5. The provisions of this Article shall apply only to taxes which are covered by this Convention.
3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9 punkt 1, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en avtalestat til en person bosatt i den annen avtalestat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat.
 4. Foretak i en avtalestat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen avtalestat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelse som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.
 5. Bestemmelsene i denne artikkel skal bare få anvendelse på skatter som er omfattet av denne overenskomsten.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge avtalestater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den avtalestat hvor han er statsborger. Saken må fremmes innen tre år fra den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen avtalestat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i avtalestatenes interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller

to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions, local authorities or administrative - territorial units, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative

anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.

4. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter.

Artikkel 26

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i avtalestatene skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller håndhevingen av de interne lovbestemmelser som gjelder skatter av enhver art som utskrives på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.
2. Opplysninger som er mottatt av en avtalestat i henhold til punkt 1 skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare gjøres tilgjengelige for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølgning, avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1, eller føre tilsyn med noe som er nevnt ovenfor. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan gjøre opplysningene tilgjengelige under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en avtalestat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge staters lovgivning og de kompetente myndigheter i bistanndsstaten tillater slik bruk.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtalestat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avta-

practice of that or of the other Contracting State;

- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

- 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 27

Assistance in the Collection of Taxes

- 1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
- 2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions, local authorities or administrative – territorial units, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of

lestats lovgivning og administrative praksis;

- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville røpe næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger som ville stride mot allmenne interesser (ordre public) dersom de ble gjort tilgjengelige.

4. Hvis en avtalestat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen avtalestat anvende sine midler for innhentning av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å skaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke for sin del har interesse av slike opplysninger.

- 5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 tolkes slik at de tillater en avtalestat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Artikkel 27

Bistand til innfordring av skattekrav

- 1. Avtalestatene skal yte hverandre bistand til innfordring av skattekrav. Denne bistanden er ikke begrenset av artiklene 1 og 2. De kompetente myndigheter i avtalestatene kan ved gjensidig avtale fastsette hvordan bestemmelsene i denne artikkel skal gjennomføres.
- 2. Uttrykket «skattekrav» slik det brukes i denne artikkel, betyr et skyldig beløp som vedrører skatter av enhver art som pålegges på vegne av avtalestatene, eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, og for så vidt det ikke innebærer beskatning i strid med denne overenskomst eller noen annen overenskomst som avtalestatene har tiltrådt, samt renter, administrative straffetillegg og omkost-

- collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
 4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
 5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
 6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
 7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant
- ninger til innfordring og sikring som vedrører slikt beløp.
3. Når en avtalestat etter lovgivningen i denne stat ved tvang kan iverksette innfordringen av et skattekrav som skyldneren på dette tidspunktet etter lovgivningen i denne stat ikke kan hindre innfordringen av, skal dette skattekravet, etter anmodning fra de kompetente myndigheter i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat med hensyn til innfordring. Skattekravet skal innfordres av denne annen stat i samsvar med bestemmelsene i dens lovgivning om tvangsforføyninger og innfordring av dens egne skattekrav, som om skattekravet var den annen stats eget skattekrav.
 4. Når et skattekrav i en avtalestat er et krav som denne stat etter sin lovgivning kan treffe tiltak for å sikre innfordringen av, skal dette kravet etter anmodning fra den kompetente myndigheten i denne stat, godtas av den kompetente myndigheten i den annen avtalestat med hensyn til å treffe sikringstiltak. Denne annen stat skal treffe tiltak for å sikre skattekravet i henhold til sin egen lovgivning som om skattekravet var et skattekrav i denne annen stat, selv om skattekravet på det tidspunkt slike tiltak blir iverksatt, ikke kan innfordres ved tvang i den førstnevnte stat, eller skyldneren har en rett til å forhindre at det kreves inn.
 5. Uansett bestemmelsene i punktene 3 og 4 skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4, ikke på grunn av sin egenskap som skattekrav, undergis de foreldelsesfrister eller få den prioritet som gis et skattekrav i henhold til lovgivningen i denne stat. I tillegg skal et skattekrav som en avtalestat har godtatt for de formål som nevnes i punktene 3 og 4 i denne artikkel, ikke i denne stat få noen form for prioritet som i henhold til lovgivningen i den annen avtalestat gjelder for dette skattekravet.
 6. Søksmål om eksistensen eller gyldigheten av eller størrelsen på en avtalestats skattekrav skal ikke fremmes for domstolene eller forvaltningsorganene i den annen avtalestat.
 7. Når et skattekrav på noe tidspunkt etter at en avtalestat har fremmet en anmodning etter punktene 3 eller 4, og før den annen avtalestat har innfordret og overført det aktuelle skattekrav til den førstnevnte stat, opphører å være

revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

- a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
 - b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection
the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
 - c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
 - d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 28

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. Insofar as, due to fiscal privileges granted to members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special international agreements, income is not subject to tax in the receiving State, the right to tax shall be reserved to the sending State.

- a) når det gjelder en anmodning etter punkt 3, et skattekrav som den førstnevnte stat ved tvang kan iverksette innfordringen av etter lovgivningen i denne stat og som skyldneren på det tidspunkt og i henhold til lovgivningen i denne stat, ikke kan forhindre innfordringen av; eller
- b) når det gjelder en anmodning etter punkt 4, et skattekrav som det i den førstnevnte stat i henhold til denne stats lovgivning, kan treffes tiltak for å sikre innfordring av, skal den kompetente myndigheten i den førstnevnte stat omgående gi beskjed om disse omstendigheter til den kompetente myndigheten i den annen stat. Den annen stat kan velge om den førstnevnte stat enten skal suspendere eller trekke tilbake sin anmodning.

8. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en avtaletat en forpliktelse til:
- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen avtalestats lovgivning eller administrative praksis;
 - b) å sette i verk tiltak som den anser for å være i strid med allmenne interesser (ordre public);
 - c) å yte bistand dersom den annen avtalestat i henhold til sin lovgivning eller administrative praksis, ikke har benyttet alle rimelige midler med hensyn til henholdsvis innfordring eller sikring;
 - d) å yte bistand i de tilfeller hvor den administrative byrden for denne stat åpenbart ikke står i forhold til den fordel som den annen stat oppnår.

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

1. Intet i denne overenskomsten skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.
2. I den utstrekning inntekt ikke er undergitt beskatning i mottakerstaten på grunn av skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige internasjonale avtaler, skal beskatningsretten være forbeholdt senderstaten.

*Article 29***Entry into Force**

1. Each of the Contracting States shall notify in writing through diplomatic channels to the other Contracting State the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications and shall have effect to the income paid on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.
3. The Convention between the Kingdom of Norway and the Socialist Republic of Romania for the Avoidance of Double Taxation with Respect to Taxes on Income and Capital, signed at Oslo on 14th November 1980, shall terminate on the date of entry into force of this Convention and shall cease to be effective from the date upon which this Convention has effect.

*Article 30***Termination**

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination. The Convention shall be terminated on the date of receipt of the written notice of termination. However, in such event, the Convention shall continue to have effect to the income derived on or after the first day of January in the calendar year when the Convention is terminated.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Oslo this 27th day of April 2015, in duplicate, in the Norwegian, Romanian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergences of interpretation, the English text shall prevail.

For the Kingdom
of Norway:

Børge Brende

Minister of Foreign
Affairs

For Romania:

Bogdan Lucian Aurescu

Minister of Foreign
Affairs

*Artikkel 29***Ikrafttredelse**

1. Hver av avtalestatene skal gjennom diplomatiske kanaler skriftlig underrette hverandre om gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige for å sette denne overenskomst i kraft.
2. Overenskomsten skal tre i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse underrettelser og skal ha virkning for inntekt utbetalt på eller etter første dag i januar i kalenderåret som etterfølger det år overenskomsten trer i kraft.
3. Overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Den Sosialistiske Republikk Romania til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Oslo 14. november 1980, skal opphøre fra den dato denne overenskomsten trer i kraft og skal slutte å ha virkning fra og med den datoen denne overenskomsten får virkning.

*Artikkel 30***Opphør**

Denne overenskomsten skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver avtalestat kan bringe overenskomsten til opphør ved å gi skriftlig varsel om oppsigelse gjennom diplomatiske kanaler innen 30. juni i noe kalenderår som følger etter en periode på fem år fra datoen da overenskomsten trer i kraft. Overenskomsten skal opphøre på datoen for mottakelsen av varselet om opphør. I et slikt tilfelle skal imidlertid overkomsten ha virkning for inntekt som opptjenes på eller etter den første dagen i januar i kalenderåret overenskomsten opphører.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette, undertegnet denne overenskomsten.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo den 27. april 2015, på det norske, rumenske og engelske språk, slik at alle tekster har lik gyldighet. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Kongeriket Norge: For Romania:

Børge Brende

Utenriksminister

Bogdan Lucian Aurescu

Utenriksminister

